

Roger Salembier

Geboren op 17-08-1914 te Wevelgem

Overleden op 17-01-1987 te Wevelgem

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Wij willen je rust geven
al is vol droefheid ons hart.
Je lijden zien en niet kunnen helpen
was onze grootste smart.

BLIJVENDE HERINNERING AAN

De Heer Roger SALEMBIER

echtgenoot van Mevrouw Angèle DE GEEST

geboren te Wevelgem op 17 augustus 1914
en er godvruchtig overleden op 17 januari 1987.

Rustend onderwijzer.

Ere-directeur van de Gemeentelijke Muziekschool.

Pa,
ook voor ons is je heengaan nog al te vlug
gekomen. Je waart ons zo vertrouwd: met je
fiere, zekere stap, met die ongewone toewijding,
je altijd levengevend mensen nabij willen zijn.
Wij mochten dit onderkennen in je grote be-
zorgdheid bij het uitbouwen van je gezin.

Ook als onderwijzer heb je tweeënveertig jaar
lang je rijke talenten kwistig rondgestrooid mid-
den die jonge knapen die aan je bekwame zorg
werden toevertrouwd; die 'dertienhonderd min
twee' zoals je 't graag zei.

Kansen geven, groei mogelijk maken, organiseren
en dienstbaar blijven; zo hebben wij je leren
waarderen.

Voor het voetbaltalent vond je een uitweg in het
medestichten van de plaatselijke voetbalploeg.
Je wist ook in zovele jonge mensen heel wat
muzikaal talent aan te boren en in zijn ontluiken
te begeleiden. Jarenlang, tot je echt niet meer
kon. En ook zelf zo graag musiceren. Hoe ge-
lukkig was je niet de laatste Sint-Ceciliaviering
nog te kunnen meemaken, het leek erop dat je
alle beschikbare energie voor die gelegenheid
had opgespaard.

Nu beseffen wij hoe je moet hebben geworsteld
met je toenemende onmacht. Maar je bent daarin
ongewoon moedig geweest, alle pijn heb je
stilleweg alleen gedragen. Dank je om al die toe-
gewijde zorg, om elk enthousiast mee op weg
willen gaan, om het ons nooit tot last willen zijn.
Pa, Roger, Meester, wij vergeten je nooit.

Dierbare echtgenote, lieve kinderen,
ik weet wat dit afscheid nu voor jullie moet
betekenen, maar die diepe pijn kon ik jullie niet
besparen.

Ma, nog vele jaren hadden wij samen kunnen
genieten van elkaars verkwikkende nabijheid.
Kinderen allemaal, ook voor jullie hadden ma
en ik die thuis nog lang willen zijn en blijven.
Dank om jullie eerlijke bekommernis om zelf
waar te maken waar ma samen met mij hebben
geprobeerd vorm aan te geven. Dank dat ik thuis
sterven mocht, ik wist er mij met iedereen van
jullie verbonden. Wil nu verder mekaar dragen,
meer dan ooit hebben jullie elkaar nodig in af-
wachting van het weerzien bij de Heer. Ook ik
vergeet jullie niet.

Heer God,
hij die er altijd werk heeft van gemaakt om
dienstbaar in het leven te staan en die daarvoor
trouw, bij U de kracht heeft gevonden, spreek
tot hem ook nu die bevrijdende woorden:
'Uitstekend, goede en trouwe dienaar, over wei-
nig waart ge trouw, over veel zal ik u aanstel-
len. Treed binnen in de vreugde van uw Heer!'

Uw aanwezigheid tijdens dit afscheid
hebben wij zeer gewaardeerd.

Wij danken ook oprecht allen die ons verdriet
hebben gedeeld.

Angèle,
Geert, Gerda en Dany, Greta, Carl.